

גליין מספר-5
5-

עת הברת
הילדים
גבעת-חיים

30 שנה לירם תל-חי

--- לא חרב כי אם שלום אנו נושאים
לארץ-ישראל: רק מצב יוצא מגדר הרגיל יו-
כל לאלץ אותנו לכתת את אתנו לחרבות,
מדברי י. טרומפלדור
--- תל-חי, לב ישראל חי, אבל יתר
אכריו? היחיו גם הם? הנכונים אנו כולנו
לחיות עם דופק הלב הזה עד הנשימה האחרונה?
--- השמענו כולנו את הר הקריאת החרישית -
חרוממה של הגבור כרות הזרוע:
"שוב למות בעד ארצנו"?
שוב, אשרי מי שמת בהכרה זו ותל-חי
למדאשותיו
מדברי י. ח. ברנר

מגיני תל-חי ובדרכם הלכו: המתנחלים בחר, בנוב, בוני חנייתה ויחיעם
וכובשי בית-שאן, בזכות כוחנו זה כוח העבודה וההחלצות - חופשית פרי
נתנו
ותל-חי חיתה הנס, האות ב ד ר ך . . .

שלושים שנה
נח, נקפו מיום י"א באדר
תרפ"ו שלושים שנים אלה
תקופה נפלאה בתולדות ע-
מנו חיו; בין התגשם החזון
הנפלא - חזון הגאולה,
תל-חי חיתה לנו ה
סמל, סמל הנכונות הכיו
ון לחיינו החדשים בארץ,
טרומפלדור וחבריו,
קומץ מגיני הגליל שלחמו
עד הסוף ונפלו. **עדות**
יהיר, ומאו עברו מאורעו
ת כבידים; נצחונות וכש
לונות; אך בכל שנה ושנה
נשתמעו אחרת דברי יום
תל-חי, והיו הדגל שהד -
ריך לבאות.
כי לא בכוח תרו-
עות הקרב ובקריאת ההם-
נים עלינו - כוחנו במח-
רשה ובסגל, ופנינו - לש
לום. "כי אך למען החיים
הולכים בני העבודה למות;
זאת הדרך אותה הורו לנו
מגיני תל-חי ובדרכם הלכו:
וכובשי בית-שאן, בזכות כוחנו זה כוח העבודה וההחלצות - חופשית פרי
נתנו
ותל-חי חיתה הנס, האות ב ד ר ך . . .

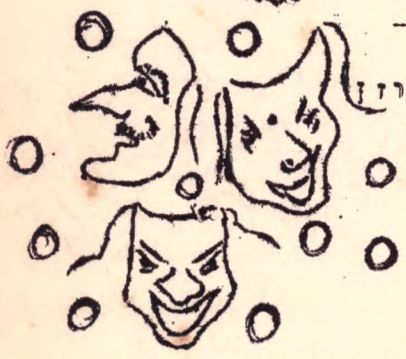
ההלכות פורים צועדת,
מסכות רבות בלי די
פה ושם סבתא ונכד
צוחקים עד בלי די.
והנה מלכת אסתר
לידה אחשוורוש-
דהסן מרכין הראש
לעת ערב הכל גז,
חג פורים עבר, חלף.

בפורים זה חג שמח
כל ילד דואג סאד;
האם אהיה מצחצח, בעלים ברחוב?
או אולי אהיה טבח?
אבל טוב יותר להיות נפח,
הוי אבקס בגדי האח
ואהיה למלח;
עניבה עם צוארון
מנצנים עם שעון...

אני ליצן,
אתה רקדן,
היא בובה,
ואת מלכה.
כולם היום -
כה משונים,
אחד את השני
אינם מכירים

הכל שמחים
לקראת פורים,
גדול וטף
ימחאו כף

פתאם הופיע -
משג גדול
ועליו מובאים לכל ילד עוגה
אזני הסן לכל, אוכלים את הארון
ושרים שיר ברכה

הנה צועדת
פלוגה מיוחדת,
הולכים, צועדים
חמושים ומזוינים.

ובשיר כולם פוצחים
ואת האגוזים הם מפצחים,
ורוקדים ביחד -
כולם כאחד.

כתיבה (אילו של בני אל-חי)

כחודש ימים שדני מתכוון לטיול לתל-חי, אולי תשאלו מי הוא דני
ומה פתאום מצאתי דוקא אותו כנושא שראוי לדבר עליו? ובכן דני הוא
הילד הכי טוב בעולם, (כך אומרים עליו בני טתו). ובכן אעבור לענין עצמו:
לפני חודש בערך אמרו הורי דני לה-כי יקחוהו ליום הולדתו לתל-חי
ומחר יום הולדתו, יש לציין שיום הולדתו של דני חל ב"א באדר...

"דני אל תרוץ לשם" "פדעץ?" "מפני שם קבר האחים." ודאי
תחשבו כי דני עתה בקיבוץ שלו. לכן אומר לכם שדני עכשיו בתל-חי, אמרתי
שאמרו לדני לא לגשת לקבר האחים, אולם דני היה קצת סקרן והוא החליט לבקר
בלילה את קבר האחים. (המשך בעמוד הבא)

של ישראל סמת במסך
(השנים).

מלאו שש-עשרה שנה מאז היום בו קם
לראשונה מפיל עלית הנוער. שש-עשרה שנים
של עבודה עקשנית ומאמץ לבצוע המפעל. וחג
הוא יום זה ושעת חשבון לכל נפש בישראל
בכלל ולנו הילדים בפרט.

היום יסקרו בכל רחבי מדינתנו את ערך
וגודל המפעל; ואף עלינו להרהר מה עשינו
אנו בשטח זה.

בני הארץ אנו; כאן גדלנו והתחנכנו
ומעולם לא עברנו דרכי נדודים וסבל רדיפות
לא ידענו, מתחנכים אנו בתנאי שלווה ושקט
ועלינו לעזור לבאים, נשאל נא היום את עצ-
מנו: האם ידענו לעזור לאחיינו? האם קשרנו
קשרים עם הילדים ונוער שהתחנכו ומתחנכים
כאן? חושב אני כי אך מעט הקדשנו לשאלה זו
זרים חיינו לאלה שהתחנכו פה וזרים היו הם
לנו.

אך את אשר ידענו עשינו בעבר אין להשיב
וכן אין זה מונע מתקון הדרך להאז. עלינו
לשתף אותם במסיבותינו ופעילותינו ולשאוף
לקשר חי בין הנוער והילדים בקבוץ והבאים
עלינו להכשרה והכנה בחייהם החדשים.
עמדם.

ל י ר מ י " א ב א ד ר .

למני כשנה היה הדבר, כאשר קראנו
בעתון את הגשורה המדהימה והמשמחת "הגליל
נכבש תוך ששים שעות, ואכן מדהימה היה הש
מזעה כי איש לא תיאר לא כי דבר כגון זה
יכול לקרות במסך זמן כה קצר, אך שעות היא
לחשוב כי אכן במסך ששים שעות נכבש הגליל
המלחמה על הגליל נמשכת מאותו יום שעלו אנ
סי השומר לגליל.

בין אנשי השומר שבאו עם העליה הש-
ניה לארץ היה גם צעיר אחר בשם ישראל גל-
עדי. ישראל זה חלם על הקמת סדרת חיה של
ישובים אשר יקיפו את הארץ כמסמר מול כל
אויב מתנקל, אנשי"השומר" היו ראשוני אנשי
העבודה

ראשית פעולתם של אנשי "השומר" היתה
ביצוע סמירה עברית טהורה, ואחר החלו בהק-
מת חזונם - חזון ישראל: ה ה ת י ש ב ו ת
ב ג ב ו ל ו ת. וקמו הישובים: תל-חי, כפר
גלעדי ומסדה (כפר-גליל) וקדצא.

באותם הימים אשר
בם עלה גרעין חבריהם
מר להתיסבות בגליל -
ימים טרופים היו בארץ
הדבר היה ימים מועטים
אחרי סיום מלחמת-העו-
לם הראשונה. בגליל
שרר תהו-ובהו שהתעורר
עקב סכסוך בין המעצמ
על מקום הגבול.

הגליל היה מלא
שודדים ערביים אשר כל
תשוקתם היתה - לגזול
ולשדוד. המוסלמים מצ-
או להם עתה את הזמן
המתאים, לגמור את חש-
בוץ הדת שלהם עם הנפ-
רים הנוצריים. בדרכס
"למלחמה בכופרים הג-
וצריים" עלו על שלושת
הישובים הבודדים.

הנדואים שואפי
הרצח והשוד, התנפלו -
בהמוניהם על הישובים,
אך הפעם לא כבדו אותם
הנוצריים נפשו השו-
דים בחומה וזה אשר
החליטה נחמיה: לעמוד
במקום עד טלפת הדם הא
חרונה, ולישוב נשלח
הביעות בדבר מסלוח
עזרה, אך הנהלת הישוב
שהתרכזה בתל-אביב לא
הבינה את חומרת-השעה
- הציעה לנטוש את
המקום, ולעזחה הגיעו
רק מעטים.

המגינים נלחמו
עד אשר אפס כוחם ותו-
מוסתם כלתה, פפר גלעדי
ותל-חי נעזבו, אך כעבו
ר-שנה חזרו המגינים
למקום כדי להמשיך וללח-
מות את הישוב שלמענו
נפלו חבריהם, כפר-גליל
עדי הוקם מחוז ותל-חי
הפכה למקום הכשרה לנפ-
עו העולה והארץ-ישראלית.

ה ז ר י ר י ה

במשך כמה ימים
 עקבתי אחרי הזרזירים:
 כל יום לפנות ערב הם
 עושים סיורים מעל המ-
 שק באוספם את יתר הזר-
 זירים. הם חגים מעל
 העצים והשיחים שבהם
 מתכוננים הם ללון בלי
 לה לפעמים עורבים ל-
 הם הבזים במקומות סתו
 רלעיתיים אף יקרה כי
 יתפסו בצפורני הבז שצ-
 נח לתופסם, ואז יבוא
 קיצם.

צבע נוצות הזרזיר
 שחור ובעל קצוות לבנים
 מאכלם תולעים וזרזובים
 אנדרם.

התעוררנו בגורם

ראשון עם שחר ולעי
 נינו נתגלה נוף ח-
 דש שכמתו לא דאתי
 מעודי: מ ר ב ד -
 ס ל ג פרוש על ה-
 כל, שמחתינו היתה
 לעין גבול, התלבש
 בחפורן ויצאנו צו-
 הלמס אחוצה.

הגנות היו עשופים לובן צך וזח וכן העצים
 הגדרות, הדשאים וכו... התחלנו להשתולל להסיל כדו-
 רי שלג זה בזה - היינו "שיכורים" שלג, אותו יום שו
 -חרבנו מלימודים והוא הפך לנו ליום חג - חג החיף
 אחר החברים, שהספיק להכין מזחלת הזמין אותנו לצאת
 עמו לטיול על פני הנוף הלבן, מובן שהסכמנו בהתלה-
 בות. מעתה אדע גם אני טעמו של שלג ושל חורף - מהו
 וחבל שכה מהר באה ההפשרה
 והחג הלבן עבר כחלום יפה,
 רובי.

בהקיצה מן השנה
 צעקו הילדים -
 ש ל ג... ש ל ג...
 קמתי ואראה
 שלג לבן רצח
 המרהיבה שזנה לגמרי
 כזה עוד לא ראיתי
 ש ל ג...
 דרקנו שלג על האנשים
 שחחקנו ונסענו במזחלת
 ועשינו בובות משלג.

(המשק)

הגיע הלילה, ודני יצא מן הבית: הוא הגיע לשער, פתחו וכנס.
 לפניו התרום האריה הגאה והכל שתק. עבר זמן מה ופתאום החל האריה
 האריה שאל: דני הרוצח אתה כי אספר לך על יום תל-חי? אם רוצה אתה
 שב לרגלי ואספר לך...
 היה הדבר לפני שנים רבות; ביום י"א באדר...
 על הגבעות מסביב נראו נקודות שחורות. לאט, לאט רבו הנקודות וגדלו הנה
 נראו נקודות אלה על פני כל השטח-היה אלה אלפי אנשים הקובים והולכים
 הנה נמצאו ליד-שער המשק ונראה כי ערבים היוהאנשים, אחר יצאו קצי
 נים והניפו דגל לבן, הם אמרו לטרומפלדור שיתן להם לחפש אחר צרפתים במשק
 הרשות נתנה והם נכנסו למשק. כאשר עלו הערבים על המדרגות בבית הגדול
 התחילו לירות באנשים שהיו בקומה העליונה, בו ברגע החחילו הערבים שלמטה
 גם כן לירות. מיד עם הירות הראשונות נפצע טרומפלדור. פצעי-מות נבשמו.
 אחרי קרב ארוך וכמו שך נאלצו המגינים לסגת לכפר-גלעד...
 למחרת בבקר נסע דני הבית וזכרונו נשאר כל ספורו של האריה
 כתה ז'.

נברר נא לנו מה הן המטרות אשר למענן קימת חברתנו. נאלץ כבר פעמים רבות לשט מה קימת חברת-הילדים? אני אספה להסביר זאת וביחד עם זה גם מה הן המטרות אשר אותם צריכה חברת-הילדים להשיג.

מבנות-הילדים צריכה לארגן ולהכין את הילדים לחיות חיי לכבוד חיי התחשבות בהכנסן לחברה הבוגרת יותר - לקיבוץ. זוהי בעצם המטרה העקרית ואולם לא רק היא היחידה ישנן עוד דברים אשר בדרך כלל נעשו על-ידי המורים ועתה הם עוברים ונכללים בתוך תפקידה וועדותיה של חברתנו. למשל עד עתה היו אוספים את הכסף לקרן הקימת הילדים ביזמת המורים ואילו עתה יוזמת את זה ועדת קרן-קימת של החברה עד עתה אספה בחבונה כ- 47 ל"י דבר זה מוכיח כי אין פעולת הילדים גרועה מפעולת המורים. עוד דבר גם המערכת צריכה לבדה ומציגה את העיתון, וכן גם יתר הועדות.

לכן אני חושב שכדאי להפסיק את פעולת המורים בוועדות אשר בהן הם עוד פעילים והם: המזכירות, ועדת-עבודה, ועדת-הפעולות. אני חושב שזה לא יפגע בפעולת הועדות. אני יודע שבמסגרות עשינו כבר כמה ישיבות אשר בתן לא השתתף ראובן והישיבה היתה בסדר גמור. לפי דעתי יכולים הילדים לפעול לבד מבלי שיטריצו אותם לפעולה. היות והילדים יוכלו להביע את דעתם החופשית מבלי לחץ של איזה מבוגר ולכן עוד פעם אני מייע להפסיק את פעולת המורים בוועדות.

מ ע ד ו ן

חברת-הילדים התארגנה ופועלת. ההת- לחנות והרצון לפעולה אחזו בבני כל הכתות והניעום שחדרו להם משרתת, חמאנה הגיעה להשגים ועוד יורו נשואי אחרי בירורים עם כל המטרות והבועות בידו קבע סדר הפעולות והכה התבונן שפעתה והלאה תתקיים בכל אחיזתן הערבים פעולה הפאורבנת ע"י החברה, תחזיק לזה תתקיימה פעולות קבועות בשבתות. אך פעי לות ברוכה ופוריה זו נבלמת בצורה מוסתרת על ידי יד נעלמת: ח ו ס ר - מ ע ד ו ן . חסר לחברה מקום ויעוד משותף לכל בני ליהקשבים, חסרה לה פגישה אשר בה תוכל להש- מירצה. פינה שתא כולה שלה. החברה זקוקה למקום בו תוכל להפגש עם חברות הנוער ועם בני ישובי הסביבה, למקום בו תוכל להתכנס כולה לשיחות קבועות ושיחה מבלי

י ל ד י ם
הנני רואה שזה
ימים רבים חאר בית-
ספרינו מלוכלכת,
ובעצקך אחרי שהתקינו
את מגרש הכדור-סל,
לכן שגשתי שמו-
חה לפניכם:
שמרו יותר על
הנקיון. וחשכו את ה-
טוח בנקוי החצר וסכני
ההתחלקות על הקליפות
במגרש...
ילד...

(המסך מעמוד הקודם - "המעדרו")

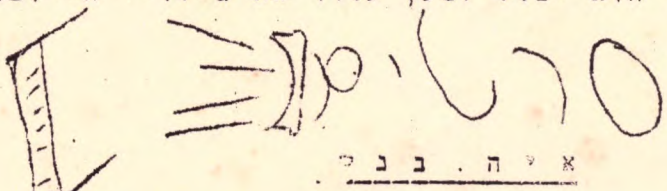
סדור זה כרוך והפרדה לשנים של החברה.
~~מזעזעז - מילת חסם שבה מדובר כאן. עצם הוצאות החברה ופעולתה~~
הולידו את הצורך בכך עד שנעשה הדבר לבלתי נשוא, אך נחוץ ותקתי, שכל
אחד מאתנו יהיה יחד עם החברה את הבעיה הזאת ויחשוב באיזה דרך נוכל
להגיע למטרתנו.

דברים ישענו בודאי: "מה רצונכם, האם לא עומד חדר-האוכל לרשות-
מכל הסיבוב, האם אין הוא ראוי לשמש כמעדרו?". על זאת נענה: ילא ולא.
חברת-הילדים מוענת לזכותה להיות שליטה על כל חיייהם של הילדים מחוץ
לגית-הספר. מסביר הילד את לימודיו וזה מסביב ל-4 אחר הצהרים; באותה
צריך המועדון להיות פתוח לפניו, הנה נמצא ששעה-5 עד-7:30 תפוס
חדר-האוכל ע"י ההכנות לארוחה, הארוחה והסידור שלאחריה. מכאן רואים
שבן שלמעלה ממחצית-הזמן יוצא מרשות החברה, זהו הניסוק הראשון. ורשני
אנשים חדר-האוכל עם כל הכרוך בעקבותיה בהכרח שתביא לזלזול וחוסר רצון
קרב החברה המועדון.

וחשליטי: חדר-האוכל אינו מתאים בפעם מבנהו להחזקת רכוש המועדון;
שולחן פינג-פונג, שולחנות משחקים, ארונות ספרים ציוד, להחזקת עתונים
והונרות וארונות לאכסנתם.

פעולות החברה תסבולנה קשות אם תהיינה קשורות באופן מתמיד בסדורי
חדר-האוכל כגון סידור השולחנות והשפילים בקשר עם העובדות הפציגות וב-
צדק תבאים הכותבים שיאפשרו להן עבודה מסודרת וכיוצא באלה... בשבת למ-
של, היום היהודי הפנוי לילדים לא נוכל לנהל פעולה מסודרת בחדר-האוכל.
שאיפתנו למועדון מופנית, (וזה מובן מאליו) אל המועדות האחראים
של המסק וזאת צריכה להיות תביעת היסוד של חברת-הילדים מן המסק, לתת
אם אשר הוא יכול למען עודד את גילויי ה"יוזמה" וההתעוררות שקפו בתוכנו.

והנה לפנינו דוגמא חיה
במסק נמצא גרעין העובר
להתייבות בעוד חודש -
גרעין "אף על פי". גרעין
זה בא למסק כדי להכשיר
את עצמו להתייבות. היום
בא ומחר יצא ובכל זאת
הבין המסק את חובתו כלפיו
ובנה לו-למענו מעדון מת-
אים כי הבין שיש צורך והכ-
רח כדבר למען ליכודו ובר
אותו של הגרעין.
והנה צמח וקם בגבעת-
חיים גרעין אחר, - גרעין
חברת הילדים זהו גרעין
שעתיד להצמיח פירות למסק
אין זהו גרעין שבא מהיום
למחר זהו גרעין ההמסך של
המסק.
תביעתנו מופנת בכל
מסקלה אל מוסדות המסק:
הביכר אותנו, עזרו לנו
והסתתפו במפעלנו, חברת-
הילדים תעמוד בתוקף על
דעתה ולא תידתע מכל מעטה
ר"ב

הסרט איה בני הוא אחד הסרטים הטובים
שהוצגו באמריקה. הסרט עשה לאורא פרסומת
(ובצדק במידת מה) על עזרתה לפליטים. הסרט
על גורל היהודים אחרי עברם את מחנות ההש-
מדה עד הגיעם לארץ דרך מחנות אונ"רה.
הסרט איה בני כתאר את חיי משפחה אחת
בצינורסלוווקיה; שאחרי חיייהם השקטים, התפר-
רו וכל אחד נודד למקום אחר.
גבור הסרט הוא נער צעיר (בן המשפחה ה-
כ"ל). משחקו הוא יוצא מן הכלל יפה ומרתק
את הקהל. האם נודדת לחפש את בנה היחיד ש-
נשאר מהמשפחה; ולבסוף נודע לה על מותו
והיא נכנסת לטיפול בילדים עזובים. אבל רגש
האם שבה סמוכה לשוב ולנודד בתקוה למצוא
את בנה. אך למזלה היא מוצאת אותו בתוך ק-
בוצת ילדים הבאים למחנה.
הסרט מראה על השינוי החל בילדים מאז
בואם מרובאים למחנה ועד יציאתם מאושרים
להעפיל לא"י. ששון. ש.
ילדים, היו נכונים לעשות הכל למען ס ע ד ו ן לחברת הילדים.

מפעולות ותוכניות ועדת-התרבות.

על ועדת-התרבות ומפעולותיה
יכולנו לעמוד רק מזמן כניסת כחתנו,
כתה ין לחברה, היות ועד אז לא הייתה
חבר בוועדה זו.
עם כניסתנו לוועדה הוטלו עלינו
התפקידים הבאים:
א. לארגן את מסיבות השבת (בזאת
משתתפים רק חברי הוועדה מכתות ח' ו-ז'
ר').
ב. לארגן את מסיבות החגים,
ימי זכרון וכו'.

ג. לזה החשוב בכולם - "לספק"
לחברה ערבי תרבות כגון: הרצאות חוגים
שונים ערבי קוצרטיים ופס ערבים לבידור
ועתה אנסה לעמוד מה כבר השגנו
ומה עוד לפנינו. ל מסיבות השבת לא
אעמוד כי אינני נוכח בהם, אנו מכינים
עתה בשיתוף עם חברות הנער במקום את
מסיבת יא באדו, מסיבה זו תערך כנראה
בצורת ספקו וטקס קטן בלבד. סיבת ההבר
היא שלא נצאנו אפסדות לקים את החג ב-
חוץ ובתוך חדר נשל-כל טעם המסיבה ה-
יות ואין די במסכת ושירים, ויותר מזה
אי אפשר לעשות בחדר.

ניגש עתה לערבי התרבות, המפעולות
שנעשו עד כה לא היו מספקות דין החלט-
נו לפעול ביתר מדן בטטה זה דבר ראשון
סדרה המזכירות תכנית שבועית והקדישה
מספר ערבים בשבוע, הערב הראשון, המאו-
רגן על ידינו היה ביום חמישי (16,2)
ופתחנו בערב "שאלות ותשובות" שסידר-
נוחו כערב שאלות ותשובות בין הוועדה ל
כתות.

הערב עבר בהצלחה רבה, תוך עלי-
זות וחידוד המוח, ההסתתפות היתה מעל
המקווה (גם הקהל היה פעיל); לפי התו-

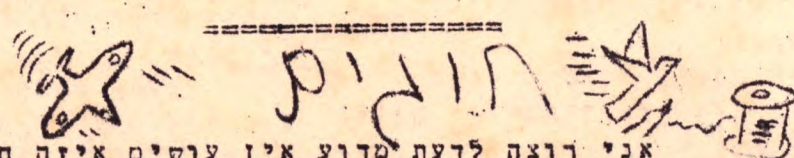
צאות נמסין בדבר, נספרהו
וננונהו, הערבים הללו יהיו
מדי שבועים ביום חמישי. רצוי
שהנבחה הללו יתחלפו בכל פ
עם וסלא יגרע חלק הבנות (לת-
סומת לבכם כתה ח')

כמו כן הסדרנו את הקוב
צרטיים ומאספים נקסות לתוכנית
"כבקשתך" אנו מקוים שתהיה הה
סתתפות רבה והילדים יהנו מן הווע
התוכנית.

נוסף לאלה החילונו לאר
גן "אליפות שח-מט" בין ילדי
החברה. כהכנה לאליפות זו יער
כו ערבי "שח-מט" שיהיו בצו-
רת ערבים חופשיים בין הילדים
אנו מעונינים במיוחד שגם הב-
נות תסתתפנה, אם תהיה התעוררות
נמסין ונארגן חוג "שח-מט" ובכך
בקשר לזה סמטנו היא: "חבריא
התנערו לתחרויות השח".

לבסוף אגע בארגון חוג
סיעסיק את הבנות. נשמעה טענה
מוצדקת מצד הבנות שעל אף ההס
תתפות החופשית ביתר החוגים
סקמו ויקמו אין הבנות מסתת
פות בחוגי החברה מתוך סיבות
לכן רצוי יהיה לארגן חוג
לעבודות-יד לבנות.

אני מוסיף עוד את ענין
ההרצאות, אנו מספלים בדבר הר
צאות-סונות כגון: הנעשה בעולם
בארץ, ספרות-צעירה,
נהלה מעונינים לסמוע
מעל דפי העיתון הצעות והערות
תנו חלקכם בעיצה ובמעט.

אני רוצה לדעת מדוע אין עושים איזה חוג למען הבנות
לכנייה חוגים רבים:לשח, וטיסנות הבנות אינן נמסכות לחוגים אלה
אני מציעה לקים חוג למלאכה-יד (תפירה) נמצאות במסק חברות שיוודעות מלאכה
ואפטר לתקטר אתן.
איה ר.

ביום ראשון התכנס לראשונה הוועד למיסכאות, אשר (הוועד)
החוג של מיני הכלים והתכנות, שהכל יסמו, הוא דיבר על חשיבות הבנות

סימנים ודרכי חיים הנבא אפר שאם החומר יגיע בסבוע זה תחל בניית הטיס
נים ביום ראשון הבא. העבודה בטיסניטתפקידה לקרב את העובדים בה לפק
צע הטיס וכששף הזמן גם לבעיות חיל הצויר.

דוד ב.

על העתון

כאשר קבלתי
לידי את העתון הסליס
קולתי כי צורה זו של
העתון תסאר לעתיד
ומאד התוממתי כשטוב
חדרו לצורתו הקודמת
העתון הקודם לא היה
חי וזה גרע מתכנון
העתון וצורתו
לכן אני מציע
למערכת שתמשיך לחו-
ציא את העתונים כד-
וגמת העתון הסליסי.

ד.ן ש.

ע ל ה ע ת ו נ ה א ח ר ו נ

בכליון ענייני טחכים הילדים לע-
תון שואלים על התקדמותו ועוקבים אחריו, הנה הו-
סיע העתון השטחה רבה ורבים תמיד הקופצים עליו מ-
עתון לעתון מרגשת התקדמות מצין האחד נראת התקד-
מות בשטח ההדפסה והצויר עונה הסני, לפי דעתי הד
אף מגרעות בעתוננו האחרון ואנסה בזה לעמוד עלי
הם,

א. העתון היה רציני מדי ויבש, חסרן בעתון
השירים שהוסיפו הרבה לעתונים הקודמים.

ב. ההדפסו בעתון כמה חיבורים שלפי לא הי
ה מקומם שם, ואלה הם: החיבור של יריב בראש הע-
תון; לחיבור כזה יש מקום בשיחה או בהוצאה אך
לא בעתון. חיבורה של נורית אינו מתאים לעתון
בשל נושאו שאנו מתאים לכתיבה בעתוננו. החיבור
של דליה; לפי דעתי אין דליה צודקת, ראשית מפני
שאינן זה נכון כי המורים הם ציר השיחה ושנית לפי
דעתי המורים צריכים להשתתף בחיי החברה בדיוק
כמו הילדים ויכולים לעזור הרבה בבנין החברה.
א. גבי

התוכן...

פ ע ד י מ	י"א אדר	עמודים	עורה
	ליום הילד	עמרים	
	פורים	דרורה	גילה, מרכזי
ב ש ב ע	הסלג	דונכי	עפרה
	הזרזירים	אבירם	

ס ר ש י מ (על המדט "גילה בני") ססון

ב ח ב ר ה גדי, יריב, גבי, דן, גיבור